

at den 4 Aars Periode skulde forstaaes og forlanges i Fortsættelsen af Bestemmelserne om Landsstingets Varighed. Men da nu netop Grundloven har føiet til „der vælges paa 4 Aar,“ strax efter at den har bestemt Medlemmernes Antal, og da den siger „vælges paa 4 Aar, Halvdelen af Landsstinget og Halvdelen af Landets øverste Domstol, blandt disses egne Medlemmer,“ saa synes det idetmindste mig klart, at det Tillæg, der er skeet: „blandt disses egne Medlemmer“ gaaer paa Valget og ikke derpaa, at Rigsretten bestaaer af de 16 Medlemmer. Det er mine Grunde, hvorfor jeg ikke har fundet denne Sag afgjort ved Grundloven; men jeg har ligesuldt ikke kunnet Andet end føle mig overbevist ved de vægtige Grunde, som ere anførte saavel under den forrige Rigsforsamlings Forhandlinger, som ved dem, der senere bleve anførte under Forhandlingerne, da nærværende Lovudkast skulde affattes, — føle mig overbevist om, at den Bei, som Lovudkastet har fulgt, den Bei, som ogsaa, troer jeg, gjorde sig væsentligst gjældende hos Rigsforsamlings Medlemmer som den rigtigste, at den burde følges. Jeg har i Udcastets Motiver søgt at begrunde denne Mening, og jeg skal derfor ikke tilføie videre hertil; da jeg med Udvalget maa ønske at den Mening gjør sig gjældende, som Lovudkastet har fulgt, saa har jeg kun villet fremsætte disse Tvivlsmaal som et Modbeviis imod den Sætning, som den ærede Ordfører fremsatte, at den Mening, han forsvarede, var ogsaa ved Ministeriets Mening bleven bestyrket, da Ministeriet ogsaa med Udvalget var enigt i, at det fulgte med Nødvendighed af Grundloven, at Rigsrettens Medlemmer altid skulle være Medlemmer deels af Landsstinget og deels af Højesteret

Voigt: Naar jeg reiser mig for at understøtte det Endringsforslag, der er stillet af mig i Forening med den ærede 1ste Landsstingsmand for 3die Valgfreds (Kierkegaard), da er det i dyb Følelse af Vigtigheden af det Spørgsmaal, der ved Endringsforslaget er bragt under Forhandling. Den ærede Landsstingsmand, som i Forening med mig har stillet Endringsforslaget, har allerede med Klarhed udykket de Grunde, som kunne tale for Endringsforslaget, og jeg kan derfor und-

gaae vidtløstigt at udvilde de Grunde, der efter min Overbevisning tale derfor. Jeg skal kun henvise til, at i § 72 af Grundloven, er kun gjort til Betingelse, at Rigsrettens Medlemmer skulle vælges af Medlemmerne i Landsstinget, ikke at de skulle være Medlemmer af Landsstinget. I disse Udtryk ligger der en høist betydelig Forskjel. Jeg skal ligeledes henvise til, at de practiske Consequentser, som vilde følge af, at Rigsretten kunde opløses, vilde være af den Betydning, at man deraf maa slutte, at det umuligt kan have været Grundlovens Mening, at det skulde staae i Regjeringens Magt at opløse Rigsretten. Jeg maa tillade mig at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa, at i det Tilfælde, at Rigsretten netop var beskæftiget med en vidtløstigt Criminal-Sag, en Sag, f. Ex. som angik en Sammensværgelse, hvori en heel Masse af Individuer kunde være impliceret og som Alle vare belagte med Arrest, jeg sætter, at i et saadant Tilfælde Rigsretten blev opløst, hvad vilde Følgen deraf blive Andet, end at alle disse arresterede Individuer maatte blive henstidende i Arresten til en ny Rigsret havde constitueret sig. Man vil sige, at den afgaaende Rigsret kan løslade dem; nei! det kan den ikke; den har tabt sin Betydning i det Dieblit den er opløst; man maatte lade de arresterede Personer forblive i Arresten, indtil en ny Rigsret havde dannet sig. Jeg skal tillige henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa det Tilfælde, hvor Anklage er rettet mod en Minister, hvor let det da vil staae i Regjeringens Magt, der som oftest vilde være interesseret i, at vedkommende Minister undgik Straf for et maaffee ulovligt Forhold, hvor let det da vil staae i Regjeringens Magt, ved at opløse Rigsretten, at indbringe et andet Element af Dommere, som maaffee vare gunstigere stemte for Regjeringens Ansøuelser, og derved bevirke, at Ministeren vilde blive aldeles straffri. Under denne Forudsætning af Rigsrettens Opløselighed forekommer det mig, at Folketingets Anklageret let vil blive saa godt som ingen. I Motiverne til Udcastet er det anført, at de Medlemmer af Landsstinget, som have Sæde i Rigsretten, skulle udgjøre dens politiske Element. Jeg maa aldeles modsigge denne Be-